

Zingzang

<https://hdl.handle.net/1874/36096>

Z 24 167

12 Nov 1866

Lid
167

Aan het Provinciaal Utrechtsch
Genootschap van Kunsten &
Wetenschappen

Franwelors

Elsene, 18.7ber 1866

ZINGZANG

Nr 11 Oct 1866.

FRANS DE CORT

ZINGZANG

Vro
en **E** de
Vri

BRUSSEL

VOOR REKENING DES SCHRIJVERS GEDRUKT

door J. NIJS

MOESHOFSTRAAT, 57, ST-JOOST-TEN-NOODE

1866

4

Musica, aldersoetste const,
Te recht wort ghy verheven,
Want uw seer liefelijke jonst
Doet ons in vreughden leven.

J. F. WILLEMS, *Oude Vlaamsche liederen.*

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

1757 1294

AAN MIJNE MOEDER

VLAAMSCH MELODIE.

1. An- ders vond ik of zag ik u

nooit, Dan den mond tot een lach- je ge-

plooid; Zelfs in u- ren van smart en ver-

driet Lug ge- du- rig een har- te- lijk

lied Op de lip- pen ge- reed u.

2. *Vroolijk zijt gij en levendig steeds,
Schoon nu wijd in de zeventig reeds;
Rustig zingt gij in 't vroeg en in 't laat,
Lustig klinkt er op wondere maat
Nog uw deuntjen het huis door.*

3. *Zoo en weet en bedenk ik me nu-
Ook geen bever geschenkje voor u :
Kleine liedjes van minne en geneugt,
Melodietjes der kindsheid en jeugd,
Lust mijns rijperen leestijds.*

INHOUDSTAFEL

Vlaanderen, o Vlaanderen	9	Een brave gezel, eene lieve maagd.	50
In Vlaanderen Vlaamsch	11	Het klooster	52
Mijne moedertaal	13	De meid van hierover.	55
Aan die van Gent	15	Orpheus.	58
Ons land	18	De laster	60
O lieve Scheldestad	21	Trinet de marketenster	62
Jan Breydel.	23	In den Hemel	65
Te Waterloo	26	Ach, wat heb ik hem misdreven?	67
Onze leus	28	Hij sprak van wonderlijke zaken	70
De Franschen.	31	De monnik	72
Zooveel liedjes als er klinken	35	Duo	74
In het zonnige hoveken	38	Ach, Cupidoetje	77
Dijn! Mijn!	40	Laat het maar stormen.	80
Waartoe dienen mij mijne oogen?	42	Beurtzang.	82
Moeder en kind	44	Zoo gij vertrekt	85
Wil ik u eens wat vertellen, meisje?	46	Bekentenis	87
Miekens moeder	48	Zilveren bruiloft.	89

Den vriende	91	De appelaar	123
De oude zangster	93	Strijdlid der Luikenaars.	125
Margaretha's uitvaart.	98	Dorenwijsheid	127
Onze meester	98	Een ditje of een datje	129
Op het kunstfeest te Antwerpen .	100	Storm op zee	131
De graaf van halfvasten	102	O zeg ons, herderinne	134
Onnoozelkinderdag	105	Mijn schat is weg.	138
Het liedeken van de ton	109	Ringsken en roosken	140
Koffielied	116	Ze trokken gedrieën al over den Bijn	143
Het liedeken van de hop.	120	Het ledige stoeltje.	145

VLAANDEREN, O VLAANDEREN

MET GEVOEL.

VLAAMSCH E MELODIE.

1. Zoo rijk en we- lig als wel- eer

Zijn nog u- we gou- wen; Zoo vroom en

knisch, zoo lief en teër, Zijn nog u- we

vrou- wen; Kloek zijn nog u- we zo- nen thans,

Als in den tijd des Wij- zen Mans,

Vlaan- de- ren, o Vlaan- de- ren!

2. Maar uwe schoone, zoete taal
Wordt miskend, verstooten
Uit vorstenhof en statenzaal,
Uit de woon der grooten;
Zelfs in het burgershuisgezin
Neemt haren rang eene andere in,
Vlaanderen, o Vlaanderen!

3. Wij toch — als 't ouderlievend kind
Moeder beide en vader
Met eender hart vereert en mint —
Minnen u te gader,
O moedertaal, de rijkste waard,
O vaderland, het schoonste op aard,
Vlaanderen, o Vlaanderen!

4. En zouden wij — ach, is het waar,
Staat ons dat te vreczen? —
Der wakkre Flamingantenschaar
De allerlaatsten wezen...
Zoo wijt aan andren 't nageslacht,
Dat gij in schande zijt gebracht,
Vlaanderen, o Vlaanderen!

IN VLAANDEREN VLAAMSCH

KRACHTIG.

CARL MARIA VON WEBER.

1. Spre- ken Fransch die hee- ren van Pa- rijs,

Spaansch de fie- re spaan- sche Dons ;

Hou- den 'tDuitsch de Mi- chels hoog in prijs,

Als hun Britsch de brit- sche Johns,

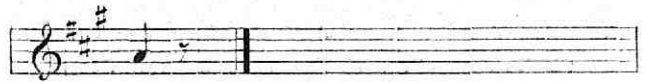
Zoo min als zij Loo- che- nen wij

Om vreemd ge-kwaak De ci- ge- ne spraak !

Vlaamsch in Vlaan-dren, Vlaamsch moet het

zijn!

2. Is het Vlaamsch geen goed, dat ons behoort? -
Heet ons land niet Vlaandren meer?
Wie het wanen mocht, verneme ons woord :
Vlaandrens taal is Vlaandrens eer!
Wie 't dan ook griev',
Blijft zij ons lief;
Wie 't dan ook stoor',
Zingen wij door :
Vlaamsch in Vlaandren,
Vlaamsch moet het zijn!

MIJNE MOEDERTAAL

PEECUTIG.

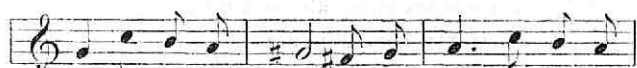
DUITSCHÉ MELODIE.

1. Mij- ne moc-der-taal, mij- ne moc-der-taal, Wie

of haar ook klei- nee- re, Min ik

als mijn va- der- land, Sta ik voor met hand en

tand! O mijn Neër-landsch, ja mijn

Neër- landsch, Dat houd ik steeds in

ce- re! O mijn Neër-landsch, ja mijn

Neêr-landsch, Dat houd ik steeds in

ee- re!

2. Mijne moedertaal, mijne moedertaal,
Wat andre komt daernevens!
Zwaardgekleetter, klokkenklank,
Snarespel en minnezang,
O mijn Neêrlandsch, ja mijn Neêrlandsch,
Dat alles zijt gij tevens!

3. Mijne moedertaal is de schoonste taal,
En zou ze 't ook niet wezen,
Haar verkiezen zou ik nog,
Want zij is de mijne toch!
O mijn Neêrlandsch, ja mijn Neêrlandsch,
Wees eeuwig mij geprezen!

AAN DIE VAN GENT

PUNTIJG.

(FEBRUARI 1864)

VLAAMSCHÉ MELODIE.

1. Net als wij-ven, Twis-ten, kij-ven

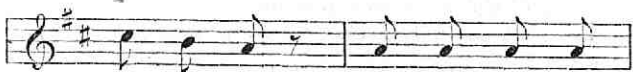
Im-mer knap en knap-per, Kraai-en, kras-sen,

Has-se-bas-sen Kunt gij kloek en dap-per!

Doch mis-bruikt niet uw ta-lent, O gij re-de-

naars van Gent! Vrien-den, broe-ders

al te zaam, Fla-min-gan-ten is uw

naam! Vrien-den, broe-ders al te zaam, Fla- min-

gan- ten is uw naam!

2. Grof en grover Haspelt ge over
Vaandel, leus en titel;

« *Liberaten, Clericalen,* »

Immer dat kapittel...

Immer kockock-eenen-zang,

't Duurt nu al zoo ijslijk lang!

Vrienden, broeders al te zaam,

Flaminganten is uw naam!

3. Als de sterken Samenwerken

Tegen Vlaandrens rechten,

Zoudt gij 't zwakke Heir verbakken,

Dat ze moet bevechten?...

Enkel door vereende kracht

Zal gefnuikt des vijands macht.

Vrienden, broeders al te zaam,

Flaminganten is uw naam!

4. Scheurt aan flarden Die cocarden,
Die u onderscheiden.
Saam ter bane : Ééne vane
Zal ter zege leiden.
Één is toch uw doel : welaan,
Kust elkaar, en 't zij gedaan...
Vrienden, broeders al te zaam,
Flaminganten is uw naam!
5. Lang vergeten, Opgevreten
Zijt gij van de wormen,
En nog raast men Over staats- en
Over godsdienstvormen ;
Maar wat zal *ons* pleit, indien
Gij het niet beslècht moogt zien ?
Vrienden, broeders al te zaam,
Flaminganten is uw naam!
6. Vlaamschgezinden, Vlaamsche vrienden,
Zoo wij eens verwinnen,
Clericalen, Liberalen,
Dan moogt *gij* beginnen...
Maar vandaag geen dom kraakeel,
Trekken wij aan 'tzelfde zeel!
Vrienden, broeders al te zaam,
Flaminganten is uw naam!

ONS LAND

FLINK.

AMERIKAANSCH E MELODIE.

1. Ons land is van de groot- ste niet, Ge-

ring is zijn ge- zag : Toch groet ons hart, waar

't oog ze ziet, Vol fier- heid on- ze

vlag. Geen glo- rie- zin- ne- beeld is zij, Ge-

scheurd en bloed-be- smet; Doch waar ze waait; daar

denkt men vrij, En vraagt niet eerst be- let.

Bel- gen zijn wij, En trotsch zijn we op ons

land, Waar de vlag der vrij-heid wap-pert, Vroo-lijk

wap- pert te al- len kant!

2. Ons land is van de schoonste niet,
Er is geen enkel meer,
Geen berg, die in de wolken schiet,
Geen woudbandietenheir.
Het is er vochtig, 't is er koud,
Men lijdt er veel van koorts;
Maar ieder burger zwaait er stout
Het zwaard des vrijen woords!
Belgen zijn wij, enz.

3. Ons land is van de rijkste niet,
Geen wijn gedijt er hier,
Citroenen, appelsienen biedt
Er nooit de hovenier.

Er spoelt geen goud uit vliet of stroom,
Diamant misgunde ons 't lot;
Maar elk verheft er zonder schroom
Zijn hart tot zijnen God!
Belgen zijn wij, enz.

4. O neen, ons land is groot noch schoon,
En rijk is 't evenmin;
Maar heerlijk zit er op den troon
De vrijheid als vorstin!
Dies hebben wij het lief, al zij
Het rijk, noch schoon, noch groot,
En juichen, dat ons, fier en blij,
Hier droeg de moederschoot!
Belgen zijn wij,
En trotsch zijn we op ons land,
Waar de vlag der vrijheid wappert,
Vroolijk wappert te allen kant!

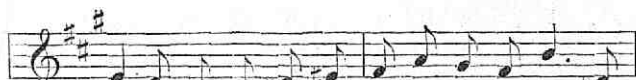
O LIEVE SCHELDESTAD

MET GEVOEL.

DUITSCHÉ MELODIE.

1. Wat is er toch, dat mij, in vreugd en

smer-te, Al-om, al-tijd aan u ge-den-ken

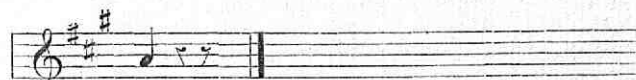
doet? Ik heb u lief, en zeg u uit de

ver-te : O lie-ve Schel-de-stad, wees mij ge-

groet! O lie-ve Schel-de-stad, wees mij ge-

groet!

2. Zooals gij rijst vóór 't oog der schepelingen,
Wier bodem blij naar uwe haven spoedt,
Zóó zie ik u, en hoor mijn harte zingen :
O lieve Scheldestad, wees mij gegroet!

3. Wie komt van u is welkom te allen tijde,
Wie u bemint, diens handdruk doet mij goed ;
Ik klink met hem, en neur aan zijne zijde :
O lieve Scheldestad, wees mij gegroet!

4. Nog siert de kunst uw hoofd met stralenkrone,
Nog dekt een heir van schepen uwen vloed —
Blijf eeuwig zóó de rijke, zóó de schoone!
O lieve Scheldestad, wees mij gegroet!

JAN BREYDEL

PLECHTIG.

DEENSCHÉ MELODIE.

1. Jan Brey-del sprak: « Nu zij 't ge- daan Met

Vlaan-drens nood! Van nacht, o mak- kers,

zal 't er gaan Van kap- pen, ker- ven,

klie- ven, slaan! Voor gee- nen Fransch-man

kraait de haan Bij 't mor-gen-rood! Nu

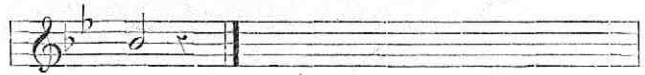
lig- gen zij te bed ge- strekt, Met

bloed van weer-loos volk be- vlect... Wie

zal het we- zen, die hen wekt? De

dood! »

2. En wat hij zei, de Brugsche held,
Dat werd volbracht.
Hoezeer de schrik de vlucht versnelt
Der huurliên van 't uitheemsch geweld,
Zij worden allen neêrgeveld,
Vertreên, versmacht...
« Zeg Schild en Vriend! » En wie 't niet kan,
Dien kliëft een slag de hersenpan!
Jan Breydels bijl werd bot er van,
Dien nacht!

3. En toen het daagde riep hij uit :
« Waar zijn ze thans,
Die woeste knechts van 't sluwe Zuid,
Die wufte ridders, tuk op buit?

Niet een, al smeekten zij zoo luid,
 Ontsprong den dans...—
Zóó moge varen wie, als zij,
Ons dreigt met schand en slavernij...
Zóó redden de eer en vrijheid wij
 Des lands! »

TE WATERLOO

FLECHTIG.

DUITSCHÉ MELODIE.

1. Be- zwe- ken, be- zwe- ken Op

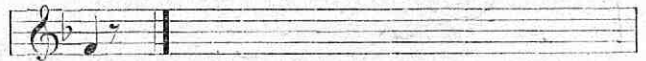
't Wa-ter- loo-sche veld Is me-nig Ne-der-

lan-der, Naast Brit en Pruis een held. Is

me- nig Ne- der- lan- der, Naast Brit en Pruis een

held.

2. Gevallen, gevallen,
Het wapen in de hand,
Al strijdend voor de vrijheid
En voor het vaderland.

3. Gesneuveld, gesneuveld,
Besmeurd met bloed en slijk,
Maar roepende victorie!
Geleund op 's vijands lijk!

4. Begraven, begraven
Is menig jonge held
En menig grijze krijger
Op 't Waterlooosche veld.

5. Maar plechtig, maar plechtig,
In 'tzelfde graf als zij,
Zoo werden diep begraven
Geweld en dwinglandij.

6. En zouden verrijzen
Geweld en dwinglandij...
Zij worden herbegraven —
Desnoods met ons er bij!

ONZE LEUS

MARSCHMATIC.

FR. KÜCKEN.

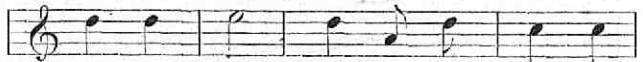
1. Zoo in al-le we-reld oor-

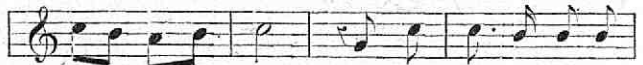
den 't Volk wel- eer niets goed en vond Wat in

drie-ën niet be- stond, He- den galmt een

vier- tal woor- den De aar-de rond van

mond tot mond. Vrien-den, on- ze leu- ze

zij, Vol be- gees-tring zin-gen wij : Frisch en

vroo- lijk, vroom en vrij! Frisch en

vroo- lijk, vroom en vrij! Vrien- den,

on- ze leu- ze zij, Vol be-

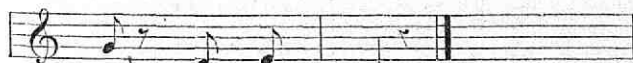
gees- tring zin- gen wij : Frisch en

vroo- lijk, frisch en vroo- lijk, vroom en

vrij! Vroom en vrij! Vroom en

vrij! Vroom en vrij!

2. *Frisch* te zijn van lijf en zinnen,
Is dat niet een heerlijk goed,
Waar elkeen naar streven moet?
Vrootlijk zal men dan beginnen,
Wat den zwakke beven doet.
Vrienden, onze leuze zij, enz.

3. *Vrij* te zijn is 't recht van allen ;
Wie zich vrij gevoelt is *vroom*,
Kent, wat kome, geenen schroom,
Staat, waar slaven nedervallen,
Pal en stevig als een boom.
Vrienden, onze leuze zij, enz.

4. 't Zij langs doornen of langs bloemen,
Frisch en *vrootlijk* gaan wij voort ;
Vroom, dat zijn wij, als het hoort ;
En wie zou er *vrij* zich noemen,
Pastte niet op ons dat woord?
Vrienden, onze leuze zij,
Vol begeestring zingen wij :
Frisch en vroolijk, *vroom* en *vrij*!

DE FRANSCHEN

VROOLIJK.

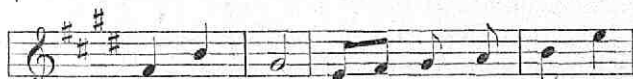
FRANSCHÉ MELODIE.

De Fran-schen, dat be- ken ik

gee- ren, Zijn 't al- ler- gees- tigst

volk der aard' : Men ziet het klaar aan

hun- ne kleë- ren, aan hun- ne

hou- ding, haar en baard. Hun pij- pen

doet de we- reld dan- sen, Een- ie- der

buigt voor hen in 't zand. — Och Heer, ver-

leen dien gees- ti- gen Fran- schen

Ook iets of wat ge- zond ver- stand !

Ook iets of wat ge- zond ver- stand !

2. De Franschen hebben handen, voeten,
En zijn gebouwd als gij en ik,
Doch wat wij hun benijden moeten,
Dat is hun zoogenaamde *chic!*
Daarmede hebben ze al de kansen
En vallen nimmer door de mand. —
Och Heer! verleen dien geestigen Franschen
Ook iets of wat gezond verstand!

3. De Franschen zijn te huis in 't *praten*,
Al zijn ze 't ook in 't *zeggen* niet;
De woordenvruchtbaarste advocaten
Ontluiken op hun grondgebied.
Om *calembouws* aaneen te flansen
Is niemand vlugger bijderhand. —
Och Heer! verleen dien geestigen Franschen
Ook iets of wat gezond verstand!

4. De Franschen hebben uitgevonden,
Indien men hunne *auteurs* vertrouwt,
Al wat op beide halveronden
Het volk voor schoon en wonder houdt.
Niet een, die pronkt met lauwerkransen,
Of hoort hun toe langs eenen kant. —
Och Heer! verleen dien geestigen Franschen
Ook iets of wat gezond verstand!

5. De Franschen, ei! ge moest ze hooren,
Wanneer 't soldatenglorie geldt!
Zij hebben nooit 'nen slag verloren,
En liegen doet wie anders meldt.
Waar zijn de legers, waar de schansen,
Die zij niet hebben overmand? —
Och Heer! verleen dien geestigen Franschen
Ook iets of wat gezond verstand!

6. De Franschen wisten 't ver te drijven,
Zij staan en gaan alom vooraan;
Doch — vrij te zijn en vrij te blijven,
Dat kregen zij nog nooit gedaan!
Dies zeg, ten slotte dezer stancen,
Ik tot het volk in Belgenland:
Verruil de geestigheid der Franschen
Niet tegen uw gezond verstand!

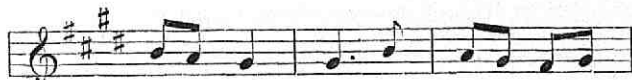
ZOOVEEL LIEDJES ALS ER KLINKEN

MET GEVOEL.

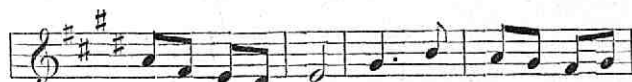
VLAAMSCHÉ MELODIE.

1. Zoo-veel lied- jes als er

klin- ken In het vo- gel-

rij- ke bosch, Zoo- veel peer- len

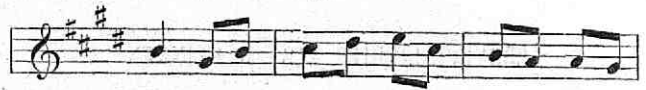
als er blin- ken Op het

groen- flu- wee- len mosch, Zoo-veel

star- ren als er zwe- ven

Aan den trans in dich- ten

stoet — Zoo- veel maal, mijn

lief, mijn le- ven, Zoo- veel

maal, wees mij ge- groet.

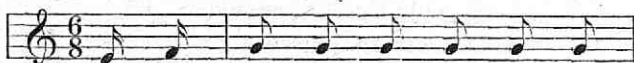
2. Niets van al wat op onze aarde
Oog en geest en hart bekoort
Is voor mij van hooger waarde,
Dan een blik van u, een woord.
Laat naar schatten deze streven,
Gene zoeken roem en eer,
Uwe min, mijn lief, mijn leven,
Dat is al wat ik begeer!

3. Mag ik zelden tot u komen,
Zijn we van elkaar zoo wijd,
Zalig is 't van u te droomen ;
Ach, mijn hart is waar ge zijt!
Weder moet ik u begeven,
Weenend ga ik van u heen,
Doch weldra, mijn lief, mijn leven,
Scheidt ons maar de dood alleen!

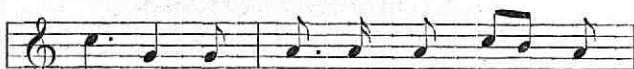
IN HET ZONNIGE HOVEKEN

MET GEVOEL.

ENGELSCH MELODIE.

1. In het zon- ni- ge ho- ve- ken

za- ten Wij stil- le- kens dicht bij-

een: Er scha- ter- den uit- ge-

la- ten Veel vo- gel- kens om ons

heen; De ha- gen wa- ren be- han- gen Met

bloe-me- kens rijk van kleur... Wij

luis- ter- den naar de zan- gen, Noch

let- te- den op den geur. Noch

let- te- den op den geur.

2. Mijns lievekens blanke handen
Omlijsteden mij 't gezicht
En hielden — o zoete banden! —
De lovende lippen mij dicht.
Wij schouwden elkaar in de oogen
Als ware er de hemel te zien,
En ik boog, tot weenens bewogen,
Vóór 't blozende meisje de kniën.

3. En ik sloot al bevend haar tusschen
Mijne armen aan de borst,
En laafde met duizenden kussen
Den brandenden liefdedorst...
Wij zagen niet, noch hoorden —
Ø stond van zaligheid!
Nooit spraken we minder woorden,
Nooit hebben we meer gezeid!

DIJN! MIJN!

MATIG LANGZAAM.

LODEWIJK VAN BEETHOVEN.

1. Ik min- ne di, wel dui- zend ma- len,

Schoon lief, heb ik het dij ge- zeld; Het

blij- ven zeg-gen en her- ha- len,

Zoet lief, zal ik in eeu- wig- heid.

Di zal mijn mond en har- te prij- zen,

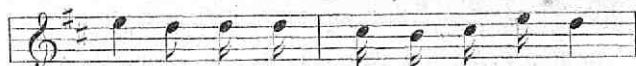
Één heer- lijk lied mijn le- ven zijn,

Dat zin- gen zal op ál- le wij- zen :

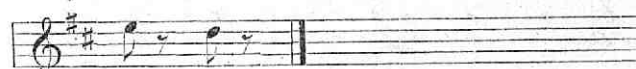
Dijn ben ik, dijn, voor im- mer dijn!

Dijn, dijn ben ik, dijn, voor im- mer dijn!

Dijn, dijn ben ik, dijn, voor im- mer dijn!

Dijn, dijn!

2. Ik minne di, en even vurig,
Schoon lief, beminnes du ook mij;
Du zeps het fluistrend mij gedurig,
Zoet lief, en ik geloove dij.
Mij al de blikken dijner oogen,
Al dijner kussen ambrozijn —
Ik zinge zalig, opgetogen :
Mijn bist du, mijn, voor immer mijn!

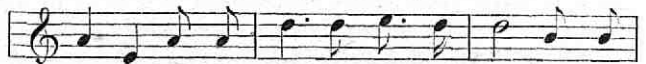
WAARTOE DIENEN MIJ MIJNE OOGEN

GEMOEDELIJK.

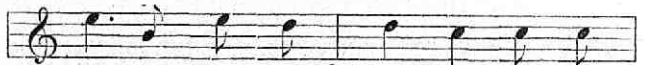
CARL MARIA VON WEBER.

1. Waar- toe die- nen mij mij-

ne oo-gen, An-ders dan om u te zien, Al 'tbe-

koor- lij- ke u- wer schoon- heid Diep- be-

wo- gen af te spièn ! Diep- be-

wo- gen af te spièn !

2. Waartoe dient mij mijne tonge,
Anders dan om u altijd
Met hetzelfde vuur te zeggen,
Dat gij mijne liefste zijt !

3. Waartoe dienen mijne lippen,
Anders dan om te allen stond
Liefdekussen u te drukken
Op den zoeten rozemond !

4. U aanschouwen, u omhelzen,
Zeggen, dat ik u bemin,
Dat is heel het doel mijns levens,
Heel mijns levens heil, vriendin !

MOEDER EN KIND

HARTELIJK.

GIOVANNI PAISIELLO.

1. Wan- neer ik weel- de- dron- ken Mijn

ro- zig kind be- schouw En die 't mij heeft ge-

schon- ken, Mijne aan- ge- be- den

vrouw, Zoo vraag niet wie van bei- den, Zoo

vraag niet wie van bei- den Mijn

hart het meest be- mint... Mijn

hart en kan niet schei- den De

moe- der van het kind. De

moe- der van het kind.

2. Ik doe mijne armen open
En sluit ze er in bijeen,
En vreugdetranen loopen
Mij langs de wangen heen...
Ach, wist gij, spreek ik stille :
Hoezeer gij wordt bemind,
Gij, kind, om moeders wille,
Gij, moeder, om uw kind !

WIL IK U EENS WAT VERTELLEN, MEISJE

PUNTIG.

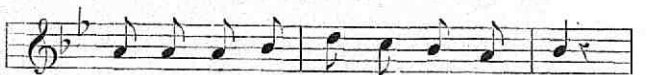
ALBERT CRISAR.

1. Wil ik u eens wat ver- tel- len,

meis- je? Uw hart is net een dui- ven-

kot : Gij doet het deur- ken nooit in 't slot,

En nie-mand klopt een twee-de reis-

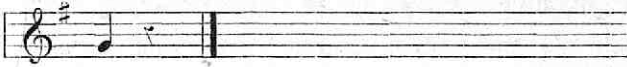
je... Maar e- ven licht als 't

zich voor elk ont- sluit, Zoo laat het

ook de rap- pe vo- gels we- der

nit!

2. Dat gij schoon zijt, wil ik meê belijden —
En waarom zou ik 't ook niet doen?
Doch welke waarde heeft uw zoen,
Zoo andren u den mond ontwijden?
Wat zou ik geven om uw liefdewoord,
Waarmede gij ook anderen dan mij bekoort?

3. Ware ik rijk, zoo wilde ik gaarne deelen,
En sprake niet van mijn en dijn;
Wat mijn, zou mijner vrienden zijn,
Al waren ze ook nog zoo gevelen...
Doch liefde is niet als drank en spijs, o neen!
En die ik minnen zal wil ik voor mij alleen!

MIEKENS MOEDER

MATIG.

HEINRICH MARSCHNER.

1. Mie-ken min ik teër, Mie-ken mint me weër :

Dies is Mie-kens moe-der kwaad! Wat of ik

doe, hoe fraai ik praat, Kom ik aan

huis, zij jaagt me op straat...

Och! Wat meent ze dan toch!

2. Wakker houdt ze wacht,
Doof voor Miekens klacht,

Spottend met mijn smeekend woord...
Zendt me bij dag wreedaardig voort,
Sluit me bij nachte luik en poort...

Och,

Wat meent ze dan toch!

3. Maak zoo nutteloos,
Moeder, u niet boos...
Liefde is machtig als het lot :
Niet te weêrstaan is haar gebod!
Houdt gij mijn lief ook achter slot,
Mijn
Zal Mieken toch zijn!

EEN BRAVE GEZEL, EENE LIEVE MAAGD

GEESTIG.

VLAANSCHÉ MELODIE.

1. Een bra-ve ge-zel, ee-ne

lie-ve maagd, Als die te za-men

vrij-en, Dan is er nie-men-

dal-len ge-waagd Met ze

vrij te la-ten be-tij-en. Een

bra-ve ge-zel, ee-ne lie-ve maagd, Als

die el- kan- der be- min- nen, Dan

hoeft er ge- wo- gen, ge- wikt noch ge- zaagd, Dan

valt er niet te ver- zin- nen.

2. Een brave gezel, eene lieve maagd
Behooren natuurlijk te zamen,
En de ouders, wordt hun woord gevraagd,
Ze moeten maar zeggen : amen !
Een brave gezel, eene lieve maagd,
Laat ze gaan hunne eigene wegen :
De liefde, hunne geleidster, draagt
Met zich des hemels zegen !

HET KLOOSTER

MATIG.

VLAAMSCH MELODIE.

1. Li- ze kloeg: Zoo gansch al- leen Kan ik

toch niet blij- ven le- ven... Naar een

kloos- ter wil ik heen! — Wel! dan

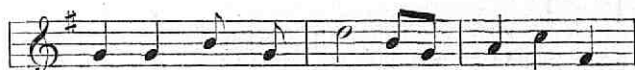
weet ik raad te ge- ven: Naar het

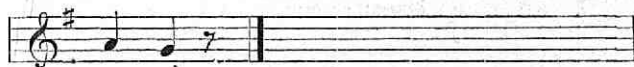
kloos- ter moet ge gaan, kind! Naar het

kloos- ter van Sint- Ar- jaan, kind! Waar er

twee paar schoe-nen aan Het bed-de-ken

staan, kind !

2. Ei ! nu zat zij in de klem. . .
Blozend sloeg ze de oogen neder,
Bij den klank van Willems stem. —
Lieve Lize, ik zeg het weder :
Naar het klooster, enz.

3. Zeg, wat is dat voor een sticht?
Waagde ze eindelijk te vragen;
Is de boet er zwaar of licht ? —
Ei ! ze zou u vast behagen !
Naar het klooster, enz.

4. Zeg, hoe ware mijn habijt
In die godgewijde veste :
Hel of donker, eng of wijd ? —
Ei ! het simpelst is er 't beste !
Naar het klooster, enz.

5. Zeg, en dede ik naar uw woord,
Wie geleidt me, wie gelast er
Zich te ontsluiten mij de poort? —
Ei ! de schepene en de pastor !
Naar het klooster, enz.
6. Zoo ! en gij dan ? vroeg ze nog. —
Ei ! ik zal wel mede moeten :
Twee paar schoenen passen toch
Allerbest aan twee paar voeten !
Kom, we zullen samen gaan, kind !
Naar het klooster van Sint-Arjaan, kind !
! Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan, kind !

DE MEID VAN HIEROVER

GEMOEDELIJK.

DUITSCHÉ MELODIE.

1. Zoo- dra als de haan en de

leeuw-rik tezaam, Wen 't daagt in den Oos-ten, me

wek-ken, Dan spring ik het bed uit, en

loop naar het raam, En haast me het o- pen te

trek-ken. En 'traam van hier- o- ver gaat

ins- ge-lijks op, En ach-ter het klim-men-de

loo- ver Ont- waar ik den vrien-de-lijk

knik-ken-den kop Der lief-lij- ke meid van hier-

o- ver.

2. Dag, Sander ! Dag, Mieken !... Daarmeê is het uit,
Meer zeggen we niet tot elkander;
En 's avonds, als 't klokje ten *Angelus* luidt,
Dan is 't weêr : Dag, Mieken ! Dag, Sander !
Doch zeg ik maar luttel, zoo denk ik te meer,
En watvoor kasteelen ik toover,
Verraden wellicht mijne blikken, zoo teêr,
Der lieflijke meid van hierover !

3. Wel lastig maar eerlijk verdient ze haar brood,
En zingende zit ze te naaien.
Heur haar, dat is blond, hare wangen zijn rood,
Hare oogen, die weet ze te draaien !

Er slendren veel heertjes al pinkend voorbij,
Maar zij mijne plunje ook wat grover,
Toch kijkt ze naar hen niet zoozeer als naar mij,
Die lieflijke meid van hierover !

4. Ik heb haar zoo lief ! En of zij van me houdt,
Dat vraag ik niet later dan morgen ;
En zegt ze van ja, dan maar seffens getrouwd,
En God zal voor beiden wel zorgen.
En make geen wijn ons het hart er ooit warm.
En zij 't in ons huisje zoo poover,
Den koning te rijk zal ik zijn in den arm
Der lieflijke meid van hierover !

ORPHEUS

GEESTIG.

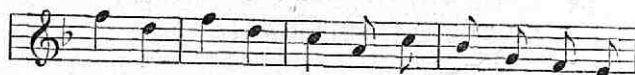
ZWITSERSCHE MELODIE.

1. Er was zoo eens in Grie-ken-land Een

knap-pe mu-zi- kant, Die kon zoo heer-lijk

lie-ren, Li, la, lie-ren, Dat zelfs de wil- de

die- ren Hem volg- den te al-len kânt.

2. Een toontje zijner luit, o jee !
Bedaarde plots de zee ;
Terstond voorzien van beenen,
Bi, ba, beenen,
Zoo huppelden de steenen
En boomen met hem meê.

3. Maar zoo die knappe kunstenaar
Nu nog in leven waar',
Zoo zou ik toch beweren,
Wi, wa, weren,
Dat al zijn musiceren
Om niet zou zijn bij *haar* !
4. Bij haar, daar ik voor fluit en toet,
Is 't wildste schepsel zoet ;
Ik heb de zee bevaren,
Vi, va, varen,
Maar nergens zag ik baren,
Zoo woest als haar gemoed !
5. Zoo hard geen hout, geen steen zoo koud,
Als zij, die schuw mij schouwt,
En die mij, waar ik geeren,
Gi, ga, geeren,
Haar zou 'nen duo leeren,
Aan 't solospelen houdt !

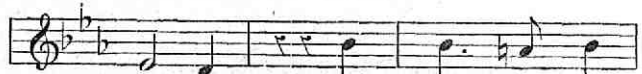
DE LASTER

MATIG.

DEUTSCHE MELODIE.

1. Ze min- den el- kan- der zoo

tee-der — De star- ren die

ke- ken het af Eens a- vonds,

toen ze bij 't ja-woord Den eer- sten

zoen hem gaf.

2. Ze minden elkander zoo teeder —
De vogels die hadden 't gehoord,
Toen beide van liefde spraken
Bij 's beekjes frisschen boord.

3. Ze minden elkander zoo teeder —
Dat wisten de bloemen in 't veld,
Langs waar ze kussend en koozend
Zoo vroolijk kwamen gesneld. .

4. Ze minden elkander zoo teeder —
Nu zijn ze vaneen gegaan...
Hun beiden het hart gebroken,
Dat heeft de laster gedaan !

TRINET DE MARKETENTSTER

VOOLIEK.

J. W. LYBA.

1. Tri- net de mar- ke-

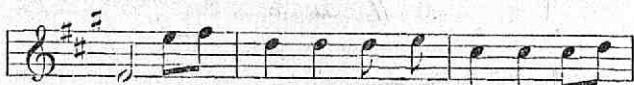
tent- ster, Voor- waar, het dient ge-

zeid, Tri- net de mar- ke-

tent- ster Is ee- ne knap- pe

meid! Veel net- te meis- jes ken ik, Maar

wat zij ook be- gaan... Tri-

2. Trinet de marketenster,
Wat is ze kloek gebouwd !
Trinet de marketenster,
Heur haar is blond als goud.
Twee starren zijn hare oogen,
En lonken dat ze kan...
Trinet de marketenster.
Och, spreek er mij niet van !

3. Trinet de marketenster,
Hoe de uniform haar staat !
Trinet de marketenster,
Wat stapt ze flink op maat !
Recruten, veteranen,
Tamboer en korporaal...
Trinet de marketenster
Betovert ze allemaal !

4. Trinet de marketenster
Heeft moed en macht als tien ;
Trinet de marketenster
Zou geen gevaar ontzien.
Gelijk aan ons een slokje,
Zoo schenkt in tijd van nood
Trinet de marketenster
Den vijand lood en dood !
5. Trinet de marketenster,
Een meisje mijner streck,
Trinet de marketenster
Spreekt Vlaamsch 'lijk ik het spreek ;
En praten wij van t' huis, o !
Dan traanoogt zooals ik
Trinet de marketenster
'Op 't eigenste oogenblik !
6. Trinet de marketenster,
Hoe vriendlijk voor elkeen,
Trinet de marketenster
Mint echter mij alleen :
« En als gij uw *congé* krijgt,
Dan kruipt bij ons, zoo sprak
Trinet de marketenster,
De speelman op het dak ! »

IN DEN « HEMEL »

LANGZIAM. J. EDEN.

1. In den He-mel, in den He-mel

Is het goed en zoet te zijn !

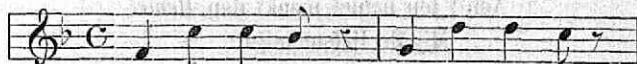
't Al-ler-fijn-ste maag-de-lijn

Tapt er mij-nen nap vol wijn —

Tapt er mij-nen nap vol wijn...

In den He-mel, in den He-mel

Trager.

Woont de lief- ste mijn! Woont de lief- ste mijn.

2. In den *Hemel*, in den *Hemel*
Drink en zing ik fallala!
Loer ik, waar ze ga of sta,
Dol verliefd de schoone na...
In den *Hemel*, in den *Hemel*
Ben ik vroeg en spä!

3. In den *Hemel*, in den *Hemel*
Past zij — engel — wondergoed:
Haar gezicht is melk en bloed,
Wie haar ziet, die schiet in gloed...
In den *Hemel*, in den *Hemel*
Drink ik levensmoed!

4. In den *Hemel*, in den *Hemel*
Doet ze mij zoo zalig zijn!
Reikt me fijn het bekerlijn
Vol van wellust, vol van wijn...
Ach! ten hemel maakt den *Hemel*
Mij de liefste mijn!

ACH, WAT HEB IK HEM MISDREVEN

MATIG SNEEL.

J. RUELENS.

1. Buur-mans zoon, die deu- ge- niet,

Doet me kwij- nen van ver- driet,

En ver- bit- tert mij het le- ven

Door zijn valsch en boos be- staan —

Ach! wat heb ik hem mis- dre- ven?

Ach! wat heb ik hem mis- daan?

Ach! wat heb ik hem mis- dre- ven?

Ach! wat heb ik hem mis- daan?

2. Als ik vroeg ter markte ga,
Volgt zijn wilde blik me na,
Die me rillen doet en beven,
En met lamheid dreigt te slaan —
Ach, wat heb ik hem misdreven?
Ach, wat heb ik hem misdaan?

3. Woon ik preëk of misse bij,
Immer sluipt hij nevens mij,
En, ten spot me prijs te geven,
Ziet hij mij al lachend aan —
Ach, wat heb ik hem misdreven?
Ach, wat heb ik hem misdaan?

4. Als er zondags wordt gedanst,
En ik mede, bloembekranst,

In den kring word opgeheven,
Loopt hij grimmig daar vandaan —
Ach, wat heb ik hem misdreven?
Ach, wat heb ik hem misdaan?

5. Waar ik mijne schreden wend,
Stellig is hij daar omtrent,
Schijnt mij als een spook te omzweven,
Doet van schaamte mij vergaan —
Ach, wat heb ik hem misdreven?
Ach, wat heb ik hem misdaan?

6. Soms tijds fezelt hij me in 't oor
Woorden, waar mijnheer pastoor
Wel den uitleg zou van geven,
Maar die ik niet kan verstaan —
Ach, wat heb ik hem misdreven?
Ach, wat heb ik hem misdaan?

HIIJ SPRAK VAN WONDERLIJKE ZAKEN

MET GEVOEL.

J. RUELENS.

1. Hij sprak van won-der-lij-ke

za-ken, Waar- van ik nooit nog had ge-

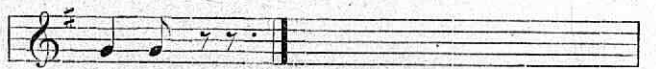
hoord; Ik voel-de mij- ne wan- gen

bla-ken, Maar zei- de niet een en- kel

woord. Maar zei- de niet een en- kel

woord.

2. Hij sprak van liefde, sprak van trouwe,
En zei, dat ik hem had bekoord,
En dat hij mij verkoos tot vrouwe —
Ik repte niet een enkel woord.

3. Toen heeft hij mij aan 't hart gesloten,
Bijkans met kussen mij vermoord —
Ik heb hem van mij af gestooten,
Doch waagde niet een enkel woord.

4. Nu zie 'k hem slechts in mijne droomen ;
Hij is misschien op mij verstoord —
Ach, zoo hij wilde wederkomen,
En vragen om een minzaam woord !

DE MONNIK

LANGZAAM.

DUIISCHE MELODIE.

1. In 'tkloos-ter op den heu-vel Daar

slij-ten vroom en vroed De

mon-ni-ken, God ter ee-re, Hun

le-ven in be-de en boet.

2. Aan 't venster zijner celle
De jongere broeder staat;
De laatste zonnestralen
Beschijnen zijn bleek gelaat.

3. Den balsemgeur der velden,
Des nachtegaals rijzend lied —
Daarop en let de droomer,
De bleeke droomer niet.

4. Want aan den voet des heuvels
Verwijlt een lievend paar,
De blikken naar elkander,
De handen in elkaar...

5. Daar klept voor de avondbede
De schelle kloosterbel,
En zuchtend gaat de broeder
Ter sombere bidkapel.

DUO

MATIG SNEL.

Hij.

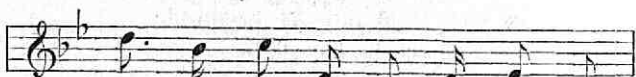
SCHOTSCHÉ MELODIE.

1. De vrien- den zit- ten hier of daar Nu

lus- tig drin- kend bij el- kaar, En

zin- gen : kan men be- ter dan Bij

glas en lied ver- toe- ven! De

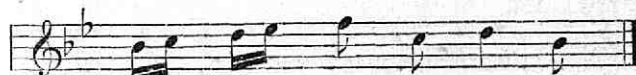
meis- jes dan- sen vroom- lijk thans Bij

't lok- kend spel des ve- del- mans; En

kwa-me er niet een cin- de aan 't lied, Het

zou hen niet be- droe- ven!

HIJ.

2. Hoe lief mij ook de vrienden zijn,
Hoe frisch het bier, hoe fijn de wijn,
Wat is er mij zoo lief als gij?
Wat smaakt als uwe kussen?

ZIJ.

Wat scheelt mij vedelklank en wals,
Wat geef ik om de vreugd des bals,
Als gij me in de armen neemt en, warm
Me zoenend, drukt er tusschen?

SAMEN. Zij.

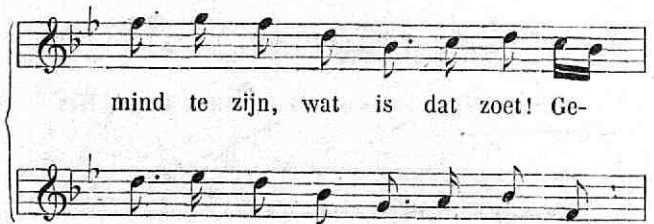

3. Te min-nen, ach! wat is dat goed! Be-

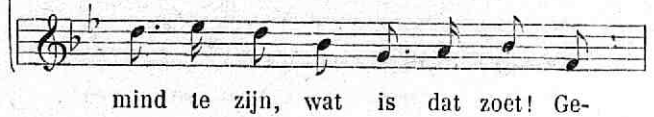
Hij.

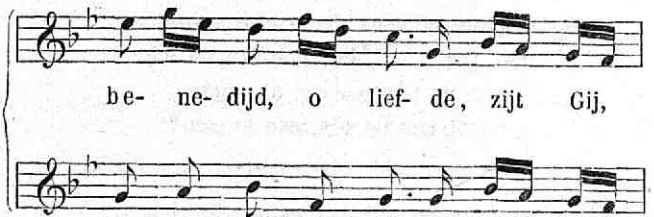
Te min-nen, ach! wat is dat goed! Be-

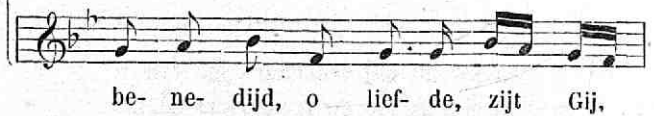
mind te zijn, wat is dat zoet! Ge-

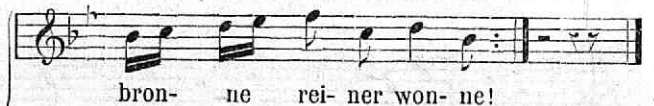
mind te zijn, wat is dat zoet! Ge-

be- ne- dijd, o lief- de, zijt Gij,

be- ne- dijd, o lief- de, zijt Gij,

bron- ne rei- ner won- ne!

bron- ne rei- ner won- ne!

ACH, CUPIDOOTJE

LICHT.

J. EDEN.

1. Nog denk ik aan 't ge- tik- tak Mijns

har- ten voor Ka- too- tje; Hier

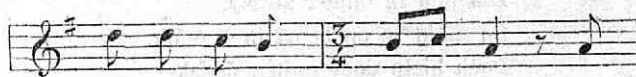
heb ik nog een dik pak Bil-

jet- jes van Bel- loo- tje; En

niet al- leen mijn blik sprak Van

lief- de tot Mar- goo- tje... En

niet al- leen mijn blik sprak Van

lief- de tot Mar- goo- tje...

Ach, ach, klei- ne dik- zak! Ach, ach, Cu- pi-

doo- tje! Ach, ach, klei- ne dik- zak!

Ach, ach, Cu- pi- doo- tje!

2. Zoo liep ik immer zigzag,
En hield ze op beurt in 't ootje,
Doch hielp door mijn gefikkak
Mij zelve in het slootje.

Waar zijt ge thans, nu ik snak
Naar liefdeheil, triootje?...

Ach, kleine dikzak!

Ach, Cupidootje!

3. Wel wilden zij, maar ik brak
Mij 't hoofd om geen genootje...
Zij waren, nu ben ik knak
En vloek mijn treurig lootje,
En droome weër vol schrik strak
Van 't wrekend minnegoodje...

Ach, kleine dikzak!

Ach, Cupidootje!

LAAT HET MAAR STORMEN

GEMOEDELIJK.

VLAAMSCHÉ MELODIE.

1. Schui- felt de wind ver- vaar- lijk daar-bui- ten,

Nu er de win- ter den schep- ter zwaait;

Klet- tert de ha- gel te- gen de rui- ten,

Pas nog met bloe- men van ijs be- zaaid —

Laat het maar stor- men... vei- lig, o vrouw-tje,

Slij- ten we sa- men het a- vond- uur...

Ach! wat is 't zoet zoo 'n har- te- lijk kout- je!

Ach! wat is 't lek- ker bij 't knap- pend vuur!

2. Moede gedarteld slapen de kleinen;
Zorgeloos zijn we nu weër bijeen.
Schuif uwen zetel dicht bij den mijnen...
Nee, voor ons tweeën maar één alleen!
Laat het maar stormen... kus mij, o vrouwtje;
Liefde verzaligt het avonduur...
Ach! wat is 't zoet zoo 'n hartelijk koutje!
Ach! wat is 't lekker bij 't knappend vuur!

BEURTZANG

NIET TE LANGZAAM.
Hij.

RUSSISCHE MELODIE.

1. Ach, ik kan het niet ver-ge-ten,

Dat ik, ne-vens u ge-ze-ten,

O- ver-za- lig heb ge- sle- ten

Me- ni- gen te kor-ten dag! Im-mer denk ik

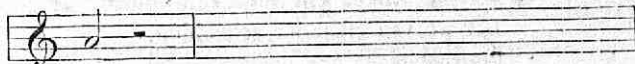
aan die ston- den, Toen ik, trouw aan

u ver- bon- den, Al 't ge- luk heb

on-der- von- den, Dat de lief-de schen-ken

mag!

2. Eenen andren geeft ge blijde
Mijne plaats aan uwe zijde;
Als aan mij, toen ik u vrijde,
Biedt ge hem de wang ten zoen!

ZIJ.

Eener andre vraagt ge heden
Wat ge mij hebt afgebeden;
Haar herhaalt ge nu die eeden,
Die ge placht aan mij te doen!

HIJ.

3. Vruchteloos zoo bleek mijn streven...
Gij toch zijt mijn al gebleven!
Zonder uwe liefde leven
Kan of wil ik langer niet!

ZIJ.

Die naar mijne liefde trachtten
Moest ik, ondanks mij, verachten...

Steeds naar u zoo bleef ik smachten,
Kwijnende van zielsverdriet!

HJ.

4. Wie er schuld aan heeft van beiden,
Dat we van elkander scheidden,
Zooveel leeds ons voorbereidden —
Twisten wij daarover nu?

ZIJ.

Ach, en kniel niet smeekend neder...
Druk mij in uwe armen teeder!
Liefde hecht voor eeuwig weder
U aan mij, en mij aan u!

ZOO GIJ VERTREKT

BRED.

J. FERGUET.

1. Zoo gij ver-trekt, och! laat me dan gaan met u;

En 't zij uw reis-doel ligge in het hoo-ge Noord,

Of naar het Zuid uw stap zich wen-de, Vriend mij-nes

har-ten, ik volg al-om-me!

2. Wat zou ik doen, waart gij me niet meer nabij?

Uw blik is mij wat peperlende dauw der roos.

Ik zeg vaarwel aan land en haardsteê...

Waar ik met u, ben ik t' huis, geliefde!

3. En straalt de zon niet warm in de vreemde streek,

Verrukt het oog daar 't golvende koren niet,

En vloeit er niet uit beek en bronne
Water tot lessching der dorre lippen?

4. Al dreigde er ook mij honger en dorst te zaam,
Bemint ge mij, zoo trots ik den ergsten nood;
En houdt gij op mij lief te hebben,
Gaat er ook ginder een graf mij open!

BEKENTENIS

INNIG.

VLAAMSCHE MELODIE.

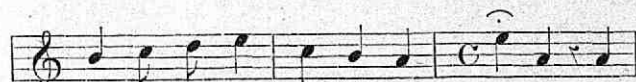
1. « Zoo im- mer met ons twee-ën, Vrouw-

lief, in pa- ra- dij- sche rust,

Der we- reld vreemd, en on- be- wust

Van ha- re kam- pen, ha- re wee-ën... Dat

ware een le- ven vol van lust, Met ons

twee-ën!

Dat ware een le- ven

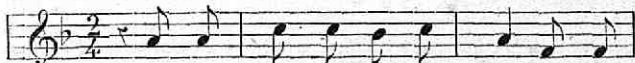
vol van lust Met ons twée-ën! »

2. Zij sprong mij op de knieën,
En zag mij aan, zoo zoet, zoo teèr!
En sloeg dan weèr hare oogen neèr,
Als wou ze mijnen blik ontvlièèn...
En fluisterde, zoo zoet, zoo teèr :
« Met ons drieèn! »

ZILVEREN BRUILOFT

MATIG.

FLOHIMOND VAN DUYSE.

1. Drie-maal za- lig is de man, Die, na

vijf en twin- tig ja- ren In het

huw-lijk door-ge- bracht, Zij- ne vrouw nog te- gen-

lacht, En er zich op roe- men kan, Dat, al

grij- zen hem de ha- ren, Hij zoo lief haar

is als toen Zij hem schonk den eer- sten zoen !

Hij zoo lief haar is als toen Zijhem schonk den

eer- sten zoen!

2. Driemaal zalig is de vrouw,
Die, na vijf en twintig jaren
Samenzijns in vrede en vreugd
Met den vriende harer jeugd,
Dank aan zijne liefde en trouw,
Kan haar levensboek doorblären
En daarin geen blad ontmoet,
Dat aan smarte peinzen doet!

3. Driemaal zalig is het paar,
Dat, na vijf en twintig jaren,
Zeegnend zich het bruiloffeest
Wederspiegelt vóór den geest,
En rondom zich eene schaar
Kindren juichend ziet vergären,
Kindren, eens van hart en zin,
Saamgesnoerd door oudermin!

DEN VRIENDE

MET GEVOEL EN KLEM.

J. FERGUUT.

1. Vroom en wijs noem' vrij-e-lijk hem de

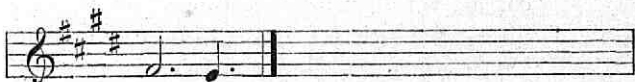
we-reld, Die al-leen gaat zoe-ken den weg ten

hei-le: Van het spoor af suk-kelt wie gee-nen

mak-ker Meê op de reis neemt! Meê op de

reis neemt!

2. Echt genot doortintelde nimmer 't harte
Hem, wiens hand nooit gloeide in de hand eens trouwen!

Vriend, wat ons zoet smaakt dat is hem als edik,
Proeft hij het eenzaam.

3. Laat ons saam steeds plukken de frissche rozen,
Die het lot mild strooit op het pad des levens —
Immers, vriendlief, samengenoten' vreugde is
Dubbel genotrijk!

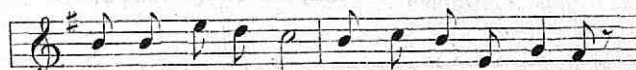
DE OUDE ZANGSTER

LANGZAAM EN TREURIG.

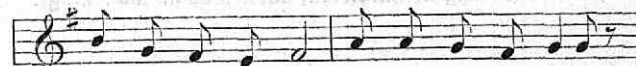
J. EDEN.

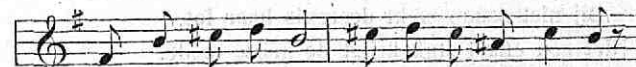
P.
1. Vol gedruisch en damp is de rui-me zaal.

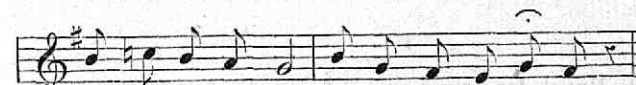
Sle-pend met 'ne harp strompelt de ou-de bin-nen,

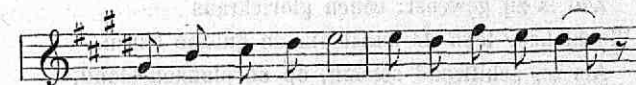
't Hart van hoop ver- vuld op een goed ont- haal,

Want haar avond-brood moet ze hier nog win-nen.

Want haar avond-brood moet ze hier nog win-nen.

Mf.
Schor is ha- re stem, als een lijk-zang klinkt

't Lus-tig drinkrefrein, dat ze, och ar-me ! zingt.

Schor is ha-re stem, als een lijk-zang klinkt

't Lus-tig drinkrefrein, dat ze, och ar-me ! zingt.

2. Hoe met de oude vrouw heel 't gezelschap spot!
Weg! zoo roept er een; weg! herhaalt een tweede.
Bij niet eenen wekt deerenis haar lot,
Niet een enkel stuk krijgt de grijze mede.
Ach! en niemand ziet hoe ze nederstort
Aan de deur, die barsch haar gesloten wordt!

3. Hoor! daar zingt een lief, jeugdig meisje thans,
Dat viool en stem heerlijk weet te paren.
Zoo is zij geweest: eenen gloriekrans
Vlocht haar toen de kunst om de guldne haren.
Als ze, schittrend schoon, op de planken stond,
Hing de menigt haar hijgend aan den mond.

4. Dat is nu voorbij... Ach! ze lijdt zoozeer;
Maar de hemel waakt op de zwaarbedrukte.
Zie, daar knielt bij haar de eedle zangster neêr,
Die zoo even elk met haar lied verrukte :
U, zoo spreekt ze zacht, zij mijn loon gewijd;
Eens word ik wellicht zooals gij nu zijt!

MARGARETHA'S UITVAART

VERHALEND.

DUITSCH MELODIE.

1. Daar dreef op de groe- ne ri-

vie- re Het lijk der schoo- ne Mar-

griet, Die Leu- vens volk de

fie- re, De fie- re ma- get hiet.

2. Het zwalpte gelijk cene veëre
Op der Dijle golvekens voort,
Waarin de dief harer eere
De onnoozele had vermoord.

3. De mane stak door de nevels
Haar vriendelijk aangezicht;

En baadde der huizen gevels
Langs 't water in schitterend licht.

4. En majestatisch daalden
Tien engelen van omhoog,
Wier zalige oog en straalden
Als ware eene star elk oog.

5. Een, 't crucifix in de armen,
Geleidde den zingenden stoet:
« Wij hoorden uw stervenskermen,
O lieve zuster zoet!

6. Wij komen uw lijk vergezellen
Met licht en hymnengeschal,
En het daar ter aarde bestellen,
Waar 't veilig rusten zal.

7. En voeren daarna in processie
Uwe ziel ter heiligenwoon...
Daar wacht u, martelaresse,
Eene plaats vóór 's Heeren troon! »

ONZE MEESTER

KINDERLIJK.

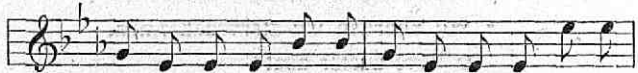
DUITSCHÉ MELODIE.

1. On- ze mees- ter zegt ons : Lie- ve

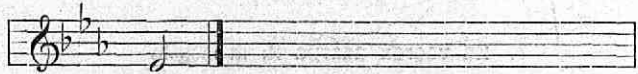
kna-pen, zegt hij, Hier en valt er, zegt hij, Niet te

sla-pen, zegt hij, Maar te lee-ren, zegt hij, Zooals

't hoort, zegt hij, En te luistren, zegt hij, Naar mijn

woord!

2. Onze meester zegt ons :
Lieve kindren, zegt hij,
'k Wil u 't spelen, zegt hij,
Niet verhindren, zegt hij,

Wel te weten, zegt hij,
Na de klas, zegt hij,
Hier en komt het, zegt hij,
Niet te pas!

3. Onze meester zegt ons :
Lieve vrienden, zegt hij,
Later zult gij 't, zegt hij,
Ondervinden, zegt hij,
Wie den leertijd, zegt hij,
Niet verloor, zegt hij,
Komt alomme, zegt hij,
Vóór en door!

4. Onze meester zegt ons :
Lieve maten, zegt hij,
Eenmaal zult gij, zegt hij,
Mij verlaten, zegt hij,
Aan u denkend, zegt hij,
Zegge ik dan, zegt hij :
Heere, 'k maakte er, zegt hij,
Menschen van!

OP HET KUNSTFEEST TE ANTWERPEN

LEVENDIG.

(AUGUSTUS 1861)

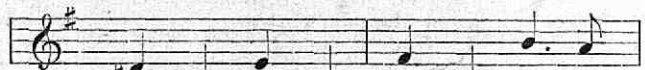
RUSSISCHE MELODIE.

1. Juichend, uit de ver-ste lan-den,

Stroo-men her- waarts, schaar bij schaar,

Wak- kre kun- ste- naars te gaer

Om te slui- ten

broe- der- ban-den. Om te slui-ten broe-der-

ban- den.

2. Pralend met der kuusten kronc,
Fier op haren rijken schat,
Opent zich de Rubensstad
Allen priestren van het schoone.

3. Welker school zij toebehooren,
Watvoor vak het hunne zij,
Allen klinkt hun even blij
Onze welkomgroet in de ooren.

4. Duitschers, Denen, Britten, Gallen
Kussen zich als vrienden hier :
Onder de eedle kunstbanier
Zijn de menschen broeders allen.

5. Allerwegen rijst ten hoogen
't Lied des vredes, heerlijk schoon :
Zaten kunstnaars op den troon,
Nimmer zou men orelogen.

6. Zegen zal alomme baren,
Volken! uwer eelsten bond !
Dies weêrgalme 't de aarde rond :
Leven kunst en kunstnaren!

DE GRAAF VAN HALFVASTEN

VROOLIJK.

VLAAMSCHÉ MELODIE.

1. Al- le lek-ker- win-kels pak-ken

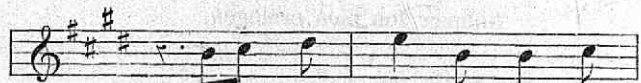
Nu met hun- ne schat-ten uit :

De al-ler- keu- rig- ste ge- bak- ken

Pron- ken vóór de hel- dre ruit.

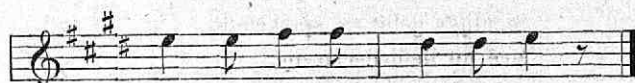
O- ver- vloed kan hier niet

scha- den, Kas- sen, schap- pen, doo- zen,

la- den, Sta- an of lig- gen vol en dicht...

't Is een o- ver- heer- lijk zicht!

2. O de Graaf? In grootjes tijden
Zag men hem met vrouw en knechts
Statig langs de straten rijden,
Lekker strooiend links en rechts!
Heden houdt in elke woning
Met of zonder prachtvertooning
Ieder vader zelf de rol
Dezes vriends der kindren vol!

3. Zoo bij armen als bij rijken
Staan de korven in den haard
Met wat hooi en brood te prijken
Voor Mijnheer den Graaf zijn paard.
's Morgens huppelen de kleenen
Er al watertandend henen,
En als de oogst is goed geweest,
O dan is 't een vroolijk feest!

4. Maar ook groote menschen meugen
't Zoete lekker even graag.
Wie zijn meisje wil verheugen
Zendt een ventje haar vandaag.
Soms tijds geldt de spikkelatie
Meê tot liefdedeclaratie,
Die het voordeel heeft — gewis! —
Dat ze flauw noch smaakloos is...
5. O de Graaf! zijn feest is allen
Om het meeste wellekom.
Niemand — of 't zou tegenvallen —
Bijt er heden op de kom...
Allen goeden, allen vromen
Moge 't lekker wel bekomen,
En vooral der lieve meid,
Wie mijn hart is toegezeid!

ONNOOZELKINDERDAG

LUSTIG.

VLAAMSCHÉ MELODIE.

1. He- den klin- ke in dorp en ste- de

't Ker- mis- lied- je zijd en wijd!

Van wat rang of staat gij zijd,

Men-schen, doet maar al- len me- de :

Groot en klein, en arm en rijk,

Jong en oud, 't is al ge- lijk...

Ju- belt en scha-tert nu om het meest,

Kin- der-kens, 't is van- daag uw feest!

2. Niet gesammelt, jonge heeren,
Maakt vandaag eens dubbel spoed :
Weg dat haatlijk kindergoed !
Steekt u rap in vaders kleëren.
Kiest maar uit zijn beste pak,
Broek en hoed, en vest en frak...
Jubelt en schatert nu om het meest,
Kinderkens, 't is vandaag uw feest!

3. Jonge juffertjes, wat leven!
't Is geen scholedag vandaag.
Moeder zal wel kap en kraag,
Rok en kleed in leen u geven.
Toont u, stijf gelijk 'ne prent,
Bij de bureu voor 'nen cent...
Jubelt en schatert nu om het meest,
Kinderkens, 't is vandaag uw feest!

4. Arme drommels van poëten,
Droomers, die den kostbren tijd
Suffend op den zolder slijt,
En uw hart zit op te vreten,
Daar het volk, waarvoor gij wroet,
U met hoongelach begroet...
Jubelt en schatert nu om het meest,
Kinderkens, 't is vandaag uw feest!

5. Schrandre herbergpolitieken,
Gij, die op uw duimken weet
Wat of Napje daaglijks eet,
Wat er omgaat bij de Grieken,
Doch niet eenmaal ommezieet
Naar hetgeen bij ons geschiedt...
Jubelt en schatert nu om het meest,
Kinderkens, 't is vandaag uw feest!

6. Vlamingen, die, uw verleden
Laf vergetend, haast verfranscht,
Naar der Walen pijpen danst
En u laat met voeten treden,
Zonder dat gij schreeuwt van pijn,
Net als diende 't zóó te zijn...
Jubelt en schatert nu om het meest,
Kinderkens, 't is vandaag uw feest!

7. Och, waar zou het henenleiden
Zoo 'k volledig wezen wou?
Neem den mensch in oogenschouw
(Net als andren vóór me zeiden),
En wat gij ten slotte vindt
Is — een arm, onnoozel kind...
Jubelt en schatert dies om het meest,
Kinderkens, 't is vandaag uw feest!

HET LIEDEKEN VAN DE TON

GEESTIG.

J. EDEN.

1. Al ben ik ook geen

kui-pers- knecht, Veel min een kui- pers-

baas, Zoo roem ik toch het

werk op- recht Der

wak- ke- re kui- pers- maats : Wat

meu-bels ooit de kunst ver- zon, Niet

Referen.

een zoo knap als ee- ne ton! Hei-di-del-doe-

don! Als ee- ne

Koor.
Ha, ha, ha, ha!

ton! Hei-di- del-doe-

Ha, ha, ha, ha!

don! Als ee- ne ton, Als ee- ne

ton! Hei-di- del-doe-don! Als ee- ne ton!

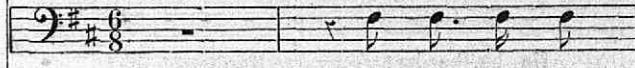
Eerste koor.

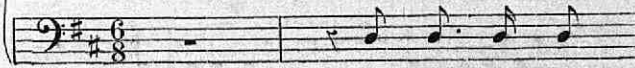
Hei- di- del- doe-

Hei- di- del- doe-

Hei- di- del- doe-

Hei- di- del- doe-

don! Als ee- ne ton! Hei-di-del-doe-
don! Als ee- ne ton! Hei-di-del-doe-
don! Als ee- ne ton! Hei-di-del-doe-
don! Als ee- ne ton! Hei-di-del-doe-

The first system of the musical score consists of four staves. The top two staves are in the treble clef, and the bottom two are in the bass clef. The key signature has one sharp (F#). The lyrics are repeated on each staff.

Tweede koor.

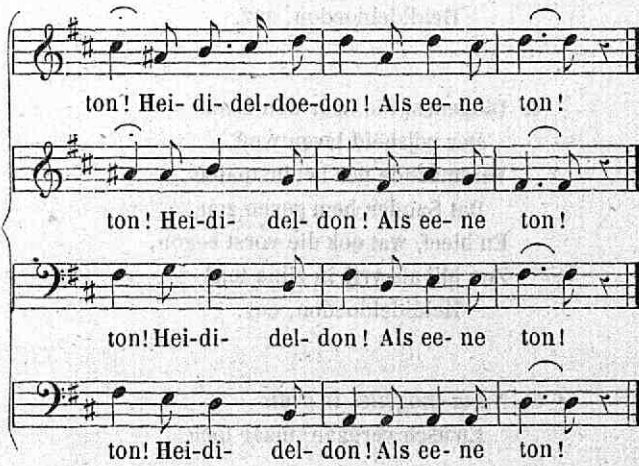
Ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha!
Ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha!
Ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha!
Ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha!

The second system of the musical score also consists of four staves, with the same clefs and key signature as the first system. The lyrics are repeated on each staff.

Alleg.

don! Als ee- ne ton! Als ee- ne
don! Als ee- ne ton! Als ee- ne
don! Als ee- ne ton! Als ee- ne
don! Als ee- ne ton! Als ee- ne

ton! Hei- di- del- doe- don! Als ee- ne ton!
ton! Hei- di- del- don! Als ee- ne ton!
ton! Hei- di- del- don! Als ee- ne ton!
ton! Hei- di- del- don! Als ee- ne ton!

2. Ook wijlen Bacchus hield er van,
Gelijk eenieder weet ;
En als hij met zijn tijgerspan
Geen tochtje naar buiten deed,
Zoo zat hij, blinkend als de zon,
Als op 'nen troon, op eene ton !
Heidideldoedon, enz.

3. En net als Bacchus ziet men thans,
Wen zondags in het groen
De boerkens draaien in wilden dans,
Hun Paganini doen.
« Sa pater, kies er uwe non ! »
Zoo roept de man op zijne ton !
Heidideldoedon, enz.

4. Diogenes, die naar den eisch
Der wijsheid leven wou,
Versmaadde fier het lustpaleis,
Dat Sander hem geven zou,
En bleef, wat ook die vorst begon,
Zoo blij als vrij in zijne ton !
Heidideldoedon, enz.

5. Nu is Diogenes in gruis
En asch vergaan, maar toch

Is eene ton het liefste huis
Der wijsheid heden nog;
En wie er ooit aan twijflen kon,
Die proev' den wijn uit onze ton.

Heidideldoedon!

Ha, ha, ha, ha!

Uit onze ton!

KOFFIELIED.

MATRO.

R. J. RUELENS.

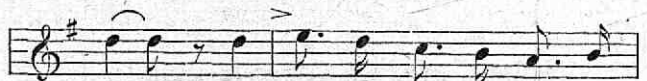
1. Het Ger- sten heb ik steeds ge-

pre-zen, Het Leu- vensch valt in mij- nen

smaak, Den Brui- nen drink ik met ver-

maak, En 'de Uit-zet mag er stel- lig

wezen; Met Fa- ro, Beiersch, Por- ter,

Ale, Ver- frisch ik gaar- ne mij de

keel, En, zit mijn bui- del vol vijf-

fran- ken, Zoo vul ik zin- gend mij- nen

nap Met rood of gul- den drui- ven-

sap—Mij sma- ken al- ler-han- de dran-

ken: Maar bo- ven al- len spant de

kroon, De zoe- te drank der Mo- ka-

boon! Maar bo- ven al- len spant de

kroon De zoe- te drank der Mo- ka-

boon!

2. Den cedlen nectar zelf bereiden

Is vast mijne allergrootste vreugd.

Het malen doet mij zulke deugd,

Dat ik er nooit meè uit kan scheiden ;

En als de moor zijn liedje zingt,

Dan zing ik mede dat het klinkt!

Ik laat het water dapper stoomen,

En vul dan langzaam mijne kruik,

Die juist bevat in haren buik

Wat ik behoef om toe te komen...

De geur is fijn, de kleur is schoon

Des zoeten dranks der Mokaboon!

3. 'k Beklaag ze diep, die melk en suiker
Ertusschenmengen op zijn Fransch !
Ik laat hem zijnen maagdom gansch :
De drank is—puur—oneindig puiker !
Ik krijg hem daags twee keeren dus
In puris naturalibus,
Des morgens bij de warme weggen,
En bij de pijp na 't middagmaal...
O machteloos is menschentaal,
Om klaar en duidelijk uit te leggen
Wat heil u dankt mijns vaders zoon,
O zoete drank der Mokaboön !

HET LIEDEKEN VAN DE HOP

VROOLIJK.

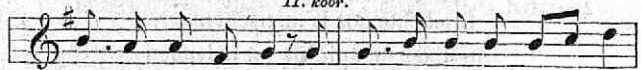
BEIENSCHÉ MELODIE.

I. koor.

1. Hoe zong de hop al sprui- tend,

II. koor.

Spruitend uit den grond? Hoe zong de hop al sprui- tend,

I. (De tweede

Sprui- tend uit den grond? Ei!

maal II. koor.)

bindt ge mij niet nei- jes op, Zoo

I.

kruip ik treu- rig rond! Fal-

II.

li, fal- la, fal- li- de- ri- de- ra! Fal-

li, fal-la, fal-li-de-ri-de-ra!

Ei! bindt ge mij niet net-jes, net-jes,

net-jes, net-jes, net-jes op, Zoo

kruip ik treu-rig rond! Zoo

kruip ik treu-rig rond!

2. Hoe zong de hop al rankend,
Rankend aan den staf? —
Ei, plukt ge mij niet tijdig af,
Zoo waai ik weg als kaf!
Falli, falla, enz.

3. Hoe zong de hop al schuilend,
Schiilend onder dak? —
Ei, roert ge mij niet krachtig om,
Zoo komt de schimmel strak!
Falli, falla, enz.

4. Hoe zong de hop al kokend,
Kokend in den tob? —
Ei, houdt ge niet het deksel dicht,
Zoo vlieg ik dampend op!
Falli, falla, enz.

5. Hoe zong de hop al liggend,
Liggend in het fust? —
Ei, spont ge mij niet stevig toe,
Zoo word ik niet gelust!
Falli, falla, enz.

6. Hoe zong de hop al blinkend,
Blinkend in den nap? —
Ei, weert gij u niet dapper thans,
Zoo geef ik u 'nen klap!
Falli, falla, enz.

DE APPELAAR

LUSTIG.

DUITSCHÉ MELODIE.

1. Lest werd ik on- der 't vriend-lijk dak Eens

mil- den waards ont- van- gen. Zijn

schild, dat was een lan- ge tak, Met

gul- den ooft be- han- gen.

2. Die goede waard was de appelaar,
Gij hebt het vast geraden.
Ik vond er drank en spijsze klaar,
Die zou geen vorst versmaden.

3. Het kriede er in de groene zaal
Van vlugge dischgenooten,

Die, dankbaar voor het gulle onthaal,
Een vroolijk liedje floten.

4. En als ik mij ter ruste blij
Op 't mossig leger strekte,
Zoo was 't de hospes zelf, die mij
Met koele schaduw dekte.

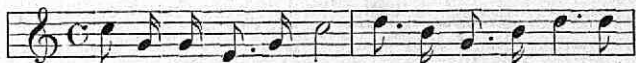
5. En vriendlijk schudde hij van neen,
Toen ik betalen wilde...
Gebenedijd van top tot teen
Zij de appelaar, de milde!

(LUDWIG UHLAND.)

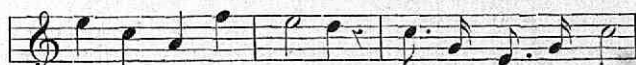
STRIJDLIED DER LUIKENAARS

MARSCHMATIG.

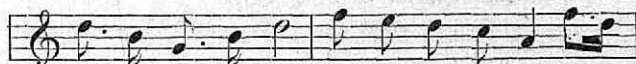
WAALSCHÉ MELODIE.

1. Wak-ke-re mak-kers, nu Roept de Vrij-heid u Te

gaar voor haar te wa-pen : On- der ha- re vlag

Gaan wij in den slag Glo-rie-lau-wer-kro-nen

ra- pen! Wijd en zijd weërgalme ons lied,

Voor ons hei- lig recht ont-gloeie't al- le har-ten.

's Vij-ands woe- de deert ons niet;

Zijn wij eens- ge- zind, zoo kun- nen wij ze

tar- ten!

2. Onzen moed kan niets weêrstaan :
Voor de Vrijheid is 't, dat wij de wapens dragen.
Onze scharen voert zij aan :
Heerlijk is het, goed en bloed voor haar te wagen!
Wakkere makkers, enz.

3. Mannen, lief aan vrouw en kind,
Knapen, gij, met wie de meisjes gaarne koozen —
Teêrder wordt gij vast bemind,
Doet hen uw gedrag van edle fierheid blozen!
Wakkere makkers, enz.

4. Rukken wij de boei vaneen,
Waar een dwingland ons meê wil gekluisterd houen —
Liefdeketens, die alleen
Dragen wij vol vreugd voor u, o zoete vrouwen!
Wakkere makkers, enz.

(G. J. E. RAMOUX.)

DORENWIJSHEID

GEESTIG.

J. EDEN.

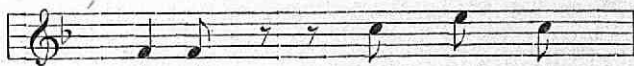
1. Er heeft zoo eens een door ge- zaid : De

mensch is tot lij- den ge- bo- ren ge-

wor- den! Sinds- dien is dat, 't zij Go- de ge-

klaagd, De spreuk, de

spreuk der ge- loo- vi- ge do- ren ge-

wor- den.

2. En daar de doren talrijk zijn,
O Vreugde, zoo zijt ge verzworen geworden!
Helaas, de blik der menschen is kort,
En lang zijn meteenen hunne ooren geworden!

(FRIEDRICH BODENSTEDT, *Lieder des Mirza-Schaffy.*)

EEN DITJE OF EEN DATJE

LICHT.

RUSSISCHE MELODIE.

1. 'k Zou geen uur- tje lan- ger

le- ven, Zoo ik maar een touw- ken

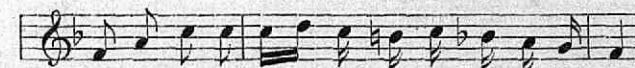
vond: Wilde er ie- mand een mij

ge- ven, Zoo ver- hinge ik mij ter-

stond! Ja, ja, ja, Wilde er ie- mand een mij

ge-ven, Ha, ha, ha! Zoo ver-hingeik mij terstond!

2. Hier! ik zal een touwken geven,
Slinger 't uwen hals maar rond! —
Faalde er nu geen spijker neven,
Zoo verhinge ik mij terstond!
Ja, ja, ja,
Faalde er nu geen spijker neven,
Ha, ha, ha!
Zoo verhinge ik mij terstond!

3. Hier! ik zal 'nen spijker geven,
Al wat gij verlangen kont! —
Faalde nu de lust niet even,
Zoo verhinge ik mij terstond!
Ja, ja, ja,
Faalde nu de lust niet even,
Ha, ha, ha!
Zoo verhinge ik mij terstond!

(JULIUS ALTMANN, *die Balalaika : Russische Volkslieder.*)

STORM OP ZEE

LEVENDIG VERHALEND.

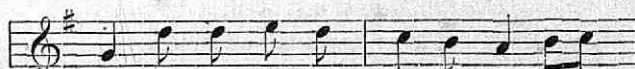
SCHOTSCH E MELODIE.

1. 't Was nacht, er kwam een on-weër op, Tot

ber- gen re- zen de ba- ren. Piet

Bruyninckx schoof zij- ne pruim op zij', En

sprak tot Jan Ver- schae- ren : Er

waait een fel- le noord- wes- ter, Jan! De

ba- ren, 't is of ze op 't bal zijn... Ei,

wat be-klaag ik de men-schen toch, De

men-schen, die nu aan wal zijn!

Ei, wat be-klaag ik de menschen toch, De

men-schen, die nu aan wal zijn!

2. Ja, jongenlief, ze hebben het hard,
Die wonen in de steden.
Ze schudden en beven in hun bed,
En prevelen schietgebeden.

Ze benijden ons en zuchten thans —
Mij dunkt, dat zij niet mal zijn! —
In zulken storm is 't beter op zee,
Veel beter dan aan wal zijn?

3. En de werkliè dan, die heel den dag
Voor 't dagelijksch broodje wroeten,
Die nu, in steè van slapen, vrouw
En kind vertroosten moeten!...
De pannen vliegen, de schoorsteen valt —
Dat moet een geschreeuw en geschal zijn...
Maar wij, we liggen gerust op het dek,
En lachen met die aan wal zijn!

4. Ja, jongenlief, ze hebben het hard,
En we mogen op hen niet schampen,
Want storm en diefstal, moord en brand,
Hen dreigen zoo menige rampen!
En noemde ik er u een duizend op,
't Zou stellig nog niet al zijn...
Goddank, dat wij matrozen, Jan,
En zelden maar aan wal zijn!

O ZEG ONS, HERDERINNE

MATIG-SNEL.

JAN HOUBEN.

1. O zeg ons, her-de-rin-ne, Waar-

om geuw har-te houdt Ge-slo-ten voor de

min-ne, En als 'ne ko-nin-gin-ne Zoo

gril-lig zijt en koud? Zoo

gril-lig zijt en koud? Al blin-ken al-ler-

we-gen U smeekende oo-gen te-gen, Naar

u- wer lief- de ze- gen Wordt

vruch- te- loos ge- tracht En ge-

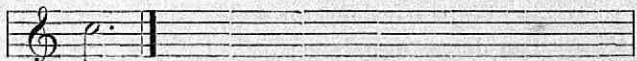
smacht... En ge- smacht... O wees als schoon ge-

pre-zen, Doch te-vens als tee-der, kind! Wat

baat, be-mind te we-zen, Wan-neer men niet we-der-

mint?

2. Gelijk een straal der zonne
Den beemd met loof versiert,
Zoo welt er eene bronne
Der allergrootste wonne,
Waar men uw bijzijn viert.
Bij 't vormen uwer leden
Kon meer bevalligheden
De Schepper niet besteden,
Zoo fluistert iedereen
Om u heen...
O wees als schoon geprezen, enz.
3. Als wij u niet ontwaren,
Wanneer, ten dans bereid,
De paren zich vergâren,
O dan is heengevaren
Ons aller vroolijkheid.
Maar niemand is er treurig,
En 't veld is eens zoo kleurig,
De dreve is eens zoo geurig,
Als gij er bloembekranst
Met ons danst...
O wees als schoon geprezen, enz.
4. De duive is heengetogen,
Die u zoo duurbaar was,
Den duiver toegevlogen,
In wiens wellustige oogen

Ze zoete minne las.
Dat voorbeeld moge u leeren,
De liefde niet te weren,
Want haar genot ontberren
Is meer dan hellesmart
Voor het hart...
O wees als schoon geprezen,
Doch tevens als teeder, kind!
Wat baat, bemind te wezen,
Wanneer men niet wedermint?

(JACQUES JASMIN, *Françouneto*.)

MIJN SCHAT IS WEG

LANGZAAM EN TREURIG.

DUITSCHIE MELODIE.

1. Mijn schat is weg, naar den

vreem-de heen—Ik weet niet, ik weet niet waar-

om ik ween. Mis-schien is hij dood, en

stijf en stom — Dies

breng ik mij- ne da- gen zoo

treu- rig om.

2. En als me mijn schat wot leiden ter kerk,
Veel nijldige tongen er deden haar werk.
Men zeide van dit, men zeide van dat —
Het maakt er nog heden mijne oogen nat.

3. De dorens en distels die steken zoo zeer,
Maar nijldige tongen die steken nog meer...
Geen vuur op aarde brandt er zoo heet
Als heimlijke liefde, waar niemand van weet..

4. Waar dachten mijn vader en moeder toch aan —
Zij hebben de bede mijns harten niet verstaan.
Zij hebben mij gegeven eenen braven man,
Eenen braven man, dien ik niet minnen kan.

5. Ach zoete schat, ik bid u, kom,
Wanneer ik zal liggen stijf en stom,
Kom meê ter begraafnis, ach zoete schat,
Omdat ik u immer zoo lief heb gehad!

(Des Knaben Wunderhorn.)

RINGSKEN EN ROOSKEN

GEMOEDELIJK.

DUITSCHÉ MELODIE.

1. Haar ei- gen gul- den ring- sken

gaf Mijn lief- ste meis- je mij; Het

schoon- ste roos- ken plukte ik af, En

schonk het haar zoo blij. Ze

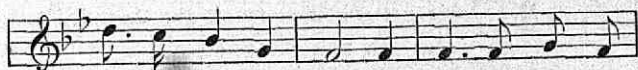
stak zich, vreug- de- blo- zend, ras Het

roos- ken op de horst; En,

't ring-sken aan den vin-ger, was Ik

fier-der dan een vorst. Ze zoen-de mij, ik

zoen-de haar, Al zwe-rend, dat ge-trouw De

zoet- ste liefde ons aan el-kaar Voor

eeu- wig hech-ten zou. De

zoet- ste liefde ons aan el-kaar Voor

eeu- wig hech-ten zou.

2. Niet lang en duurt der roze bloei,
Verwelken is haar lot...
En als de wind des winters woei,
Was 't lieve kind bij God.
Maar vóór het scheiden sprak ze: Vriend,
En ween toch niet zoo zeer;
In 's Heeren schoonen hemel vindt
Gij uwe bruid eens weér:
Daar wacht ik u, en ben ik u,
Zoodra gij komt, nabij,
Want aan mijn ringsken ken ik u,
Gij, aan uw roosken, mij!

(Concordia: Anthologie classischer Volkslieder.)

ZE TROKKEN GEDRIEËN AL OVER DEN RIJN

MATIG.

DUITSCHÉ MELODIE.

1. Ze trok-ken ge- drie-ën al

o- ver- den Rijn, In gind-sche ta-

vee- ne daar wil- den ze zijn. In

gind-sche ta- vee- ne daar wil- den ze zijn.

2. « En hebt ge, waardinne, goed bier en wijn?
Waar is er uw liefelijk dochterlijn? »

3. « Mijn bier is frisch en mijn wijn is klaar...
Mijn dochterken ligt op de doodenbaar. »

4. En als zij traden in 't kamerkijn,
Daar lag zij in eenen zwarten schrijn.
5. En de eerste die hief het laken omhoog,
En zag naar het lijk met tranen in 't oog.
6. « Ach, leefdet gij nog, bevallig kind,
Ik hadde van heden u trouw bemind! »
7. De tweede die schikte het laken weêr,
En wendde zich af, en weende zoo zeer.
8. « Ach, dat gij ligt op de doodenbaar...
Gij waart mijne liefste zoo menig jaar! »
9. De derde die hief het weder terstond,
En kuste der doode bleeken mond.
10. « Ik minde u en min u, o zoete meid,
En zal u beminnen in eeuwigheid! »

(LUDWIG UHLAND.)

HET LEDIGE STOELTJE

EENIGSZINS LANGZAAM. *Legato.*

R. J. RUELENS.

Hun kind was dood —

hun lief- de- pand.

Ik ging tot hen het hart vol rouwe,

En druk- te stom den man de hand,

Maar dorst niet op-zien naar de vrouwe.

Hij wendde 't aanzicht van me heen, En

ween- de lang en o- ver- vloe- dig. —

Ik kom u niet vertroosten, neen,

Maar wees toch re- de- lijk en moe- dig.

Uw kind- jen is nu bij den Heer... —

Ja, zei de va- der, maar hoe treurig!

Voor- gis- tren liep het heen en weër,

En loech en was het ro- ze- kleu- rig... En

Recit.

nu, zoo sprak hij stil- ler, daar, Op 't

kerk- hof ligt het koud nu ne- der,

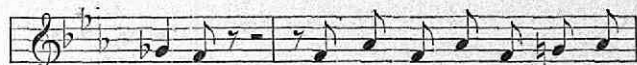
En 't klau- tert tus- schen mij en

haar, tus- schen mij en haar,

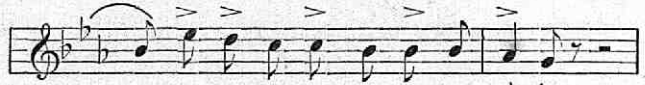
Nooit op het kleine stoel- tje

we-der! En 't klautert tusschen mij en

haar, tus- schen mij en haar,

Nooit op het klei- ne stoeltje we-der!

Nooit op het klei-ne stoeltje we- der!

(LOUIS RATIONNE, *Au printemps de la vie.*)

EINDE